

Gyertyák

Szamosújvári börtönünk a város régi temetőjének tőszomszédságában volt. A hitben nagyobb testvéreink, a zsidók a temetőt az élők házának nevezik. A város lakói időnként a régi temetőbe is temetkeztek. A temetési szertartást vagy az igehirdetéseket nem hallottuk, de a gyülekezet énekét igen. Egyszer a Jób szavait ismétlő ének hangjai jutottak fel hozzám:

Tudom, az én Megváltóm él,

Hajléka készen vár reám...

Halottak napján sok-sok apró gyertyaláng üzente: A halál biztos, az órája bizonytalan. Nem halunk meg egészen!

Még az árok is tele volt rakva égő gyertyákkal. Talán olyan rabok sírja, akik nem kaptak helyet a rabok temetőjében?